

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822200436
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8822200436.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53255739 proti žalovanému: A. A., nar. XX.X.XXXX, B. C. XXX, okr. D. E. F., o zaplatenie sumy 1.336,54 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **n e m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania Krajského súdu v Prešove prebiehajúceho pod číslom konania 12CoCsp/1/2023.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.336,54 eur s prísl. a náhrady trov konania.

2. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2023, pôvodný žalobca (BNP Paribas, pôv. Cetelem) postúpil pohľadávku voči žalovanému na terajšieho žalobcu. Tunajší súd uznesením zo dňa 7.8.2023, č. k. 10Csp/20/2022-118 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.9.2023.

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 3.5.2018 uzavrel pôvodný žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,00 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru pri aktuálnej výške úverového rámca v sume 1.250,00 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť právnenmu predchodcovi žalobcu poskytnutý úver 1.250,00 eur spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou mesačných splátok vo výške 118,20 eur (min. 3% z aktuálnej výšky úverového rámca), resp. s poplatkom za kreditnú kartu 0 eur, po dobu 12 mesiacov, pri výške ročnej úrokovej miery 24,00 %, odplate 24,00 % a RPMN vo výške 26,83 % a priemernej výške RPMN 22,64 % a celkovej výške úveru v sume 1.418,40 eur. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v sume 1.348,33 eur tak, že sumu 1.331,73 eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 16,60 eur predstavujú poplatky, ktoré právny predchodca žalobcu účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou. Žalovaný svoj záväzok splácať úver riadne a včas neplnil, ku dňu podania žaloby vrátil len sumu 188,14 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 17.6.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovaného stal splatným v celom rozsahu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.336,54 eur (1.160,19 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 141,35 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 5,70 eur a 35,00 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 1.160,19 eur od 18.6.2019 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.301,54 eur od 18.6.2019 až do zaplatenia, pričom žalobca si v tomto konaní neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

4. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom zo dňa 6.9.2022, č. k. 10Csp/20/2022-61 žalobu zamietol a zároveň rozhodol že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

5. V zákonom stanovenej lehote podal voči predmetnému rozsudku odvolanie právny predchodca žalobcu. Svoje odvolanie odôvodnil tým že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj nesprávnym právnym posúdením veci zo strany súdu. Poukázal na skutočnosť, že sa žalobným návrhom domáhal peňažného plnenia, pričom právny dôvod uplatneného nároku v žalobe výslovne neuviedol. Právny predchodca žalobcu v žalobe opísal rozhodujúce skutočnosti, keď okrem iného tvrdil, že strany uzavreli dňa 3.5.2018 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver, z ktorého žalovaný vyčerpал sumu 1.348,33 eur a tiež tvrdil, že žalovaný do dňa podania žaloby vrátil len sumu 188,14 eur. Toto skutkové tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným počas konania popreté, t. j. v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku sa považuje za nesporné. Sporným skutkom sa stalo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru voči žalovanému. Právny predchodca žalobcu v konaní predložil všetky jemu v tom čase dostupné písomné podklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na úhradu ich dluhu. Právny predchodca žalobcu má za to, že aj v prípade, ak súd dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru voči žalovanému nebolo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bolo neúčinné, mal tak vychádzať z pôvodného dojednania obsiahnutého v úverovej zmluve o plnení dluhu v splátkach a žalobcovi priznať plnenie z jednotlivých už splatných a ešte nepremišaných mesačných splátok. Právny predchodca žalobcu je toho názoru, že v dispozičných konaniach, ktoré sa začínajú na základe návrhu je súd viazaný návrhom a nemôže ho prekročiť a posúdiť viac, než čoho sa žalobca domáha. Zároveň sa ale nemôže stotožniť s názorom súdu, že by v prípade sporných skutkových tvrdení v priebehu súdneho konania mal sám upravovať návrh, a to najmä s prihliadnutím k tomu, že predmetom konania je peňažný dlh vzniknutý neuhradením jednotlivých mesačných splátok. Opätovne pripomenul, že žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa výšky splátky ani dátumov ich splatnosti. Súd tak musel mať za preukázané, že jednotlivé mesačné splátky vo výške 37,50 Eur boli splatné vždy k 10. dňu v mesiaci od júla 2018 do zaplatenia. Ďalej právny predchodca žalobcu poukázal na prvú vetu ustanovenia § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku, t. j. že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Súd tak musel mať za preukázané, že v čase vydania rozsudku (dňa 6.9.2022) boli splatné a zároveň ešte nepremišané mesačné splátky v rozmedzí od 10.3.2019 do 10.8.2022 – 42 splátok každá vo výške 37,50 eur = 1.575,00 eur a súd napriek tomu žalobu v celom rozsahu zamietol. Z výšky súčiny jednotlivých splatných splátok vyplýva, že suma 1.575,00 eur prekračuje právnym predchodcom žalobcu určený predmet konania – sumu 1.336,54 eur, ale zároveň to preukazuje fakt, že uplatnené peňažné plnenie (vo výške 1.336,54 eur) bolo dôvodné v celej výške. Právny predchodca žalobcu si je vedomý, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským s ochranou slabšej strany (žalovaného), ale nemôže sa stotožniť s tým, že by takáto ochrana mala byť absolútna, zasahujúca do nestrannosti súdu. Rovnako má za to, že v konaní poskytol taký skutkový základ, ktorý umožňoval súdu priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie aj v prípade, ak malo toto plnenie byť z titulu nároku na jednotlivé mesačné splátky. Súčasne právny predchodca žalobcu poukázal na skutočnosť, že nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý je predmetom konania, keďže právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iuria novit curia. Rovnako má zato, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa vymyká z rozhodovacej praxe všeobecných súdov, keď sa žalobca s príslušnou argumentáciou súdu prvej inštancie odôvodňujúcou zamietnutie návrhu v celom rozsahu nestretol, hoci vedie niekoľko tisíc sporových konaní na obdobnom skutkovom základe, čím rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa názoru žalobcu porušuje tiež zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodovania a tým aj zásadu právnej istoty. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa právny predchodca žalobcu nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v zamietnutej časti nevyhovel a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie

Právny predchodca žalobcu si uplatnil trovy odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 40,00 eur a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 99,60 eur.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05). V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa. V predmetnom prípade si žalobca uplatňoval nárok voči žalovanému, a to na základe predčasne zosplatneného spotrebiteľského úveru, keďže žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uvedenej zmluvy. Súd prvej inštancie sa preto správne najprv zaoberal otázkou, či v predmetnom prípade došlo k platnému predčasnému zosplatneniu pohľadávky žalobcu. V tejto časti sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a na tieto v odkazuje, pričom na zdôraznenie správnosti dodáva nasledujúce: v prvom rade je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že prvé dve podmienky pre predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru boli splnené. Právny predchodca žalobcu však v priebehu prvoinštančného konania nepreukázal, že žalovaného na možnosť úver predčasne zosplatniť upozornil v lehote aspoň 15 dní pred zosplatnením, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, teda žalobca v konaní nepreukázal, že splnil aj tretiu a štvrtú vyššie uvedenú podmienku pre platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie rovnako nevyplývalo, aby právny predchodca žalobcu, resp. žalobca v priebehu konania predložil aspoň písomné vyhotovenie upozornenia na možnosť zosplatnenia spotrebiteľského úveru, teda už uvedené zakladá pochybnosť o tom, aby takéto upozornenie bolo žalovanému zasielané. Odvolací súd navyše poukazuje aj na to, že v prípade ak by aj žalobca predložil v priebehu konania písomné vyhotovenie upozornenia na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ani v takomto prípade by nebolo možné dospieť k záveru o splnení si povinností v zmysle Občianskeho zákonníka, pretože žalobca musí preukázať nielen vyhotovenie upozornenia na možnosť predčasného zosplatnenia, ale rovnako musí preukázať aj doručenie alebo aspoň doručovanie tejto výzvy do dispozičnej sféry žalovaného ako spotrebiteľa (bližšie pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021). Vzhľadom na uvedené tak súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v dôsledku nesplnenia si zákonných povinností právneho predchodcu žalobcu, tento nemohol platne vyhlásiť predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru. Napriek predchádzajúcemu správne záveru, súd prvej inštancie však už nesprávne záverom o potrebe zamietnuť žalobu ako celok, a to pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie právneho

predchodcu žalobcu. Odvolací súd poukázal na to, že z vykonaného dokazovania, ako aj zo spisu vyplýva, že spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, pričom pred podaním žaloby a ani v priebehu prvoinštančného konania nedošlo k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt, preto nemožno dospieť k záveru o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu tomto konaní. Z uvedeného dôvodu tak súdom prvej inštancie prijatý záver o absencii aktívnej vecnej legitímácie právneho predchodcu žalobcu, a teda o potrebe zamietnuť žalobu v celom rozsahu bol nesprávny. Vzhľadom na to, že právny predchodca žalobcu nemohol platne zosplatiť poskytnutý spotrebiteľský úver, teda naďalej ostala zachovaná povinnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach, mohol súd prvej inštancie priznať žalobcovi len sumu splatných a zároveň nepremiľčaných splátok ku dňu jeho rozhodovania samozrejme za súčasného zohľadnenia žalobného petítu. Súd prvej inštancie však bližšie už neskúmal, ktoré splátky sú splatné a nepremiľčané ku dňu jeho rozhodnutia, a teda neskúmal výšku sumy, na ktorú má žalobca nárok a ktorú dôvodne uplatnil v predmetnom konaní, ale žalobu ako celok zamietol. V tomto smere boli odvolacie námietky žalobcu dôvodné, preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné ako odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Záverom ešte odvolací súd k námietke právneho predchodcu žalobcu o nesporných skutkových tvrdeniach uvádza, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať automaticky za následok povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok, a to navyše ak žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ. Napriek skutočnosti, že žalovaný bol v priebehu prvoinštančného konania pasívny, nevyjadril sa k podanej žalobe a ani k ďalším právnym predchodcom žalobcu predloženým dôkazom, nemožno v konečnom dôsledku dospieť k záveru o nespornosti skutkových tvrdení právneho predchodcu žalobcu, pretože ani uvedená skutočnosť neznamená, že súd musí rozhodnúť len na základe takto tvrdených skutočností a predložených dôkazov. Samotný Civilný sporový poriadok v prípade spotrebiteľských sporov dáva súdu možnosť vykonať aj tie dôkazy, ktoré neboli spotrebiteľom navrhnuté, a to najmä vtedy, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd môže aj bez návrhu takýto dôkaz obstaráť alebo zabezpečiť, čím sa tak sleduje vyrovnanie prirodzene nevyváženého postavenia medzi sporovými stranami, t.j. medzi veriteľom a spotrebiteľom. Skutočnosť, že právny predchodca žalobcu v konaní na súde prvej inštancie uviedol svoje tvrdenia a predložil dôkazy, nezbavila súd prvej inštancie preskúmať spotrebiteľskú zmluvu ex offio. Odvolací súd poukazuje na to, že povinnosť tvrdenia sa prejavuje ako procesná povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti daného prípadu. V prípade, že nedôjde k dodržaniu tejto povinnosti, následkom je neunesenie dôkazného bremena v civilnom procese. Primárne by jednoznačne mali byť všetky relevantné a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v samotnej žalobe.

7. Úlohou súdu v kontradiktórnom spore je povinnosť zisťovať skutkový stav iba v miere primeranej procesnej aktivity sporových strán. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil túto odvolaciu námietku žalobcu ako nedôvodnú. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok zrušil a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok vo vzťahu k správnym záverom o neplatnom predčasnom zosplatení spotrebiteľského úveru, a to s prihliadnutím na žalobný petít a prípadné úhrady dlhu žalovaným a vysporiadať sa s námietkami žalobcu vznesenými v priebehu celého konania následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

8. Na základe uvedených dôvodov Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Súd tak v smere pokynu nadriadeného súdu, ktorým je viazaný, vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb, výpisom z úverového účtu č. 42770916190100, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42770916190100 a zistil tento skutkový stav:

10. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 3.5.2018 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške úverového rámca vo výške 5.000,00 eur a aktuálnej výške úverového rámca v sume 1.250,00 eur a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve formou mesačných splátok, pri fixnej úrokovej sadzbe 24,00 % p. a., RPMN predstavovala 26,83 %. Žalovaný

sa zaviazal úver splatiť v 12-tich mesačných splátkach po 118,20 eur, resp. 3 % z výšky aktuálneho úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10-tému dňu v mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.418,40 eur. Poplatok za poistenie predstavoval 0 %.

11. V zmysle časti 7, bod 7.1. Zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, alebo aj klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy je Banka oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

12. Banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti klienta splácať poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť (bod 7.2 zmluvy).

13. Z výpisu z úverového účtu č. 42770916190100 vyplýva, že žalovaný k predmetnému úveru uhradil sumu 188,14 eur.

14. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 8.2.2022, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky v sume 1.336,54 eur s prísl.. Listom označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.6.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby uhradil dlžnú sumu 1.336,54 eur, nakoľko splatnosť úveru nastala dňa 17.6.2019 v celom rozsahu.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverových zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až j), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

30. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ

z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

31. V tomto prípade ide o spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ich uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

32. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

33. Nepochybne zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú teda spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že sporné zmluvy je potrebné považovať za spotrebiteľské zmluvy, je potrebné na ne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 3.5.2018 uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške úverového rámca vo výške 5.000,00 eur a aktuálnej výške úverového rámca v sume 1.250,00 eur a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve formou mesačných splátok, pri fixnej úrokovej sadzbe 24,00 % p. a., RPMN predstavovala 26,83 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 12-tich mesačných splátkach po 118,20 eur, resp. 3 % z výšky aktuálneho úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10-tému dňu v mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.418,40 eur. Poplatok za poistenie predstavoval 0 %.

35. Súd v tejto veci pôvodne rozhodol rozsudkom, ktorým žalobu zamietol a nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Na odvolanie pôvodného žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 12CoCsp/1/2023 tento rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení sa nadriadený súd stotožnil so zisteniami súdu prvej inštancie o tom, že zosplatenie úveru z revolvingovej zmluvy, konkrétne zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej o poskytovaní platobných služieb, bolo urobené na základe toho že pôvodný žalobca pohľadávku uplatnil v súdnom konaní s odôvodnením, že dňa 17.6.2019 malo dôjsť k mimoriadnej splatnosti úveru. Nadriadený súd tak potvrdil závery prvoinštančného súdu, že toto okamžité zosplatenie úveru bolo neplatné (ods. 12 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia KS PO). V ďalšom odôvodnení ale vychádzajúc zo správnych skutkových zistení súdu prvej inštancie o neplatnosti okamžitého zosplatenia pohľadávky uviedol, že právne zhodnotenie tohto stavu súdu prvej inštancie je nesprávne v tom, že ak súd prvej inštancie zistil, že okamžité zosplatenie úveru bolo neplatné, mal ďalej vychádzať z premisy zotrvania platnosti pôvodnej úverovej zmluvy a žalobcovi priznať nepremičané splátky ku dňu rozhodovania súdu vo veci samej pri zohľadnení žalobného petitu. Nadriadený súd tu ale vychádzal z premisy daného skutkového stavu veci v čase rozhodovania Krajského súdu, t.j., že pred podaním žaloby, ani v priebehu prvoinštančného konania nedošlo k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt z pôvodného žalobcu, ktorý bol zároveň úverovým veriteľom

revolvingového úveru poskytnutého žalovanému (ods. 15 odôvodnenie uznesenia KS PO). Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že odvolací súd svoje právne závery zakladá na podklade zisteného skutkového vzťahu tak ako ho zistil súd prvej inštancie, ak dokazovanie nezopakuje alebo nedoplní (§ 383 CSP).

36. Po zrušení prvoinštančného rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie však došlo práve k takej zmene skutkových okolností, ktorá zakladá dôvod na opätovné zamietnutie žaloby. Pretože Krajský súd v Prešove toto zrušujúce uznesenie vydal 13.4.2023, ale dňa 12.7.2023 pôvodný žalobca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE oznámil súdu postúpenie pohľadávky v tomto súdnom konaní na iný subjekt a to na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. K tomu pripojil aj zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov, uzavretej medzi BNP PARIBAS A EOS KSI Slovensko. Uznesením tunajšieho súdu, č. k. 10Csp/20/2022-118 zo dňa 7.8.2023 súd túto zmenu žalobcu z pôvodného BNP PARIBAS na EOS KSI Slovensko pripustil. Vychádzajúc z výkladu odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove v ods. 15 tohto odôvodnenia vyplýva, že ak by počas konania v priebehu prvoinštančného konania došlo k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt, tak vychádzajúc z premisy neplatnosti okamžitého zosplatnenia pôvodným žalobcom a úverovým veriteľom úveru by postúpenie takejto neplatne zosplatnenej pohľadávky na tretí subjekt viedlo k zamietnutiu žaloby pre absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. A presne takáto situácia nastala v tomto súdnom konaní po zrušení prvoinštančného rozhodnutia nadriadeným súdom a vrátením veci na ďalšie konanie. Súd dôkladne preskúmal, či došlo alebo mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky medzi BNP PARIBAS a EOS KSI Slovensko na základe týmito dvoma spoločnosťami predloženými listinnými dôkazmi preukazujúcimi postúpenie pohľadávky, či mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky nie z titulu okamžitého zosplatnenia úverovej zmluvy, ale z titulu pohľadávky na zaplatenie jednotlivých splátok z ešte platnej zmluvy o úvere. Súd ale konštatuje, že v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z ešte platnej zmluvy na zaplatenie jednotlivých splátok, nakoľko išlo o revolvingovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovaný oprávnený pravidelne čerpať z titulu tejto zmluvy a samozrejme ale aj pravidelne platiť splátky a dopĺňať do výšky úverového rámca, čo žalovaný nerobil. Spôsobom ukončenia tejto revolvingovej zmluvy podľa bodu 7.1 písm. a) zmluvných podmienok bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru, čo pôvodný žalobca a úverový veriteľ BNP PARIBAS urobil, ale súd prvoinštančný aj s potvrdením správnosti jeho záverov nadriadeným súdom ako predbežnú otázku vyhodnotil neplatnosť tejto mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru. Ďalšími možnosťami ukončenia tejto revolvingovej zmluvy podľa cit. bodu 7.1 bolo ďalej odstúpenie od tejto zmluvy, výpoveď zmluvy alebo pozastavenie ďalšieho čerpania revolvingového úveru, ku ktorým ale zo strany právneho predchodcu žalobcu a veriteľa revolvingového úveru nedošlo.

37. Súd tak konštatuje, že táto revolvingová zmluva medzi pôvodným žalobcom BNP PARIBAS a žalovaným je naďalej platná a z obsahu rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú predložil žalobca súdu medzi pôvodným žalobcom BNP PARIBAS na nový subjekt EOS KSI Slovensko vyplýva jednoznačne, že nemohla byť a ani nebola postúpená pohľadávka voči žalovanému z titulu platnej pôvodnej revolvingovej zmluvy, ale práve z titulu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ktoré súd prejedlikoval ako neplatné. Na základe postúpenia neplatne zosplatnenej pohľadávky na EOS KSI Slovensko z pôvodného veriteľa tak súd v súlade s výkladom ods. 15 zrušujúceho uznesenia Krajského súdu konštatuje absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto súdnom konaní vychádzajúc z toho, že po rozhodnutí nadriadeného Krajského súdu v zmysle § 383 došlo k zmene skutkového stavu veci (postúpenia žalovanej pohľadávky a na základe toho pripustenia zmeny žalobcu súdom) a na základe toho tak nastali dôvody k opätovnému zamietnutiu žaloby pre absenciu tejto aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

38. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

39. Z uvedených dôvodov tak musel súd žalobu ako celok opätovne zamietnuť.
40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
41. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
42. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.
43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
44. V danom prípade bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ale keďže bol v konaní celý čas pasívny, pojednávaní sa nezúčastňoval, nevyjadroval sa, súd mu nepriznal žiadne trovy konania, a to ani trovy konania Krajského súdu v Prešove vo vedenej pod sp. zn. 12CoCsp/1/2023, ktoré síce pôvodný zamietavý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, ale po zrušení a vrátení konanie dospelo k opätovnému zamietnutiu žaloby v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.